

Vi må ikke glemme, at Sikkerhedsrådet faktisk er meget andet end Irak. Størstedelen af Sikkerhedsrådets arbejde omhandler i realiteten Afrika. Lige nu er over halvdelen af landene i Afrika syd for Sahara berørt af væbnede konflikter. Afrikanerne søger selv i større og større omfang at løse problemerne gennem mægling, fredsforhandlinger og fredsbevarende indsatser, men deres organisationer er svage, og de mangler ekspertise og midler. FN og det internationale samfund bør derfor bistå den spirende afrikanske sikkerhedsarkitektur.

Danmark skal gennem FN, EU og bilateralt bidrage til udvikling af fredsbevarende kapaciteter på det afrikanske kontinent. Det gælder f.eks. Den Afrikanske Union, og det gælder regionale organisationer som ECOWAS i Vestafrika og SADC i det sydlige Afrika. I forbindelse med dansk medlemskab af Sikkerhedsrådet vil regeringen søge at bidrage aktivt til løsning af en række afrikanske konflikter, og vi vil her kunne trække på erfaringer fra udviklingssamarbejdet og deltagelsen i fredsbevarende operationer.

Det bedste ville være, hvis regionale organisationer tager sig af regionale konflikter med FN-støtte og -mandat, men jeg vil bestemt ikke udelukke, at EU i fremtiden vil kunne påtage sig fredsbevarende opgaver for FN i Afrika, sådan som det jo netop nu overvejes i forbindelse med Congo. I givet fald vil forsvarsforbeholdet imidlertid, ligesom tilfældet var på Balkan, her komme i vejen for en dansk aktiv profil på et område, hvor vi ellers traditionelt har haft et stort dansk engagement, og hvor verdenssamfundet ville forvente et dansk bidrag.

Kl. 11.50

Samtidig vil jeg ikke udelukke, at en ny dansk indsats som en del af SHIRBRIG kan komme på tale efter indsatsen i Etiopien og Eritrea – en indsats, som vi bestemt kan være bekendt.

Meget kunne gøres for at styrke og effektivisere Sikkerhedsrådet, så det bedre afspejler verden af i dag. Det er jeg ganske enig med forespørgerne i. I 10 år har Generalforsamlingen drøftet en reform af Sikkerhedsrådet, men det har ikke været muligt at mobilisere den politiske vilje hos de to tredjedele af FN's medlemslande, der skal til for at gennemføre en reform. Danmark har sammen med de øvrige nordiske lande arbejdet aktivt for en reform af Sikkerhedsrådet ud fra et overordnet hensyn om at sikre en passende balance mellem geografisk repræsentation og beslutningsdygtighed. Målet er at refor-

mere Sikkerhedsrådet, så det bedre kan leve op til sit ansvar ved at afspejle verden af i dag.

De manglende fremskridt i forhandlingerne skyldes ikke mangel på forslag til reformer, snarere tværtimod. Men det har ikke vist sig muligt at opnå enighed om, hvor mange nye pladser Rådet skulle udvides med, eller om de nye pladser skal være permanente eller ej. De fleste faste medlemmer er parat til at udvide Sikkerhedsrådet med nye faste medlemmer, herunder Tyskland og Japan, så længe Rådets effektivitet sikres, men en gruppe mellemstore lande er imidlertid mest optaget af deres egne muligheder og har i årevis blokeret for enhver fremdrift. Selv ikke i EU er der enighed om vejen frem, så en løsning synes ikke umiddelbart forestående. Men regeringen vil naturligvis følge udviklingen tæt og være opmærksom på alle muligheder for at fremme reformprocessen og tage initiativer, når det er belejligt og rigtigt.

De sidste 10 års reformdrøftelser har imidlertid ikke været forgæves. Det er nemlig lykkedes at skabe større åbenhed om arbejdet i Sikkerhedsrådet. Rådet holder i dag på eget initiativ åbne møder om stort set alle forhold, men de egentlige forhandlinger foregår dog fortsat bag lukkede døre. Regeringen vil arbejde for, at arbejdet i Sikkerhedsrådet fortsat foregår med den størst mulige åbenhed og i dialog med de berørte parter.

En anden forbedring af Sikkerhedsrådets arbejdsform er samarbejdet med de lande, der bidrager med tropper til den fredsbevarende indsats. Dette skyldes ikke mindst et vedvarende pres fra Danmark og de andre nordiske lande, belært af erfaringerne med FN's håndtering af konflikterne på Balkan i 1990'erne. FN's evne til hurtigt at indsætte fredsbevarende styrker er blevet styrket som et direkte resultat af Brahimirapporten fra 2000, og gennemførelsen af rapportens anbefalinger har i det hele taget gjort FN langt bedre rustet til at håndtere konflikter og fredsbevarende indsats.

Regeringen vil arbejde for at styrke Sikkerhedsrådets troværdighed og gennemslagskraft og dermed den internationale retsorden. Dette kan gøres ved, at Sikkerhedsrådets vedtagelser får indbygget både gulerod og stok i form af Smart Sanctions som incitament, som kan forbedre efterlevelsen af dem. Vi ønsker at arbejde videre med disse spørgsmål.

Danmark går fortsat i spidsen, når det gælder respekten for menneskerettigheder, god regeringsførelse og folkelig deltagelse i udviklings-